

متن پرسش

استاد گرامی سلام: در خصوص خالدین در عذاب که در قرآن آمده تصور می‌کنم من هم از این دسته هستم. با اینکه از اعمال سخت پشیمانم طعم «ان الله يحب التوابين» و خنکی «لا تقنطوا من رحمه الله» را حس نمی‌کنم هر روزم در فکر گذشته می‌گذرد و عذابم کاهش نمی‌یابد هر از چندگاهی متوجه یکی دیگر از آثار وضعی گناهانم می‌شوم و در آن لحظه است که آتش عذاب دائمی که گرفتار آنم شعله می‌کشد نمی‌دانم در این فرصت باقیمانده از عمرم چه کنم معتقدم اگر با این حالت بمیرم وضعم بدتر می‌شود متأسفانه با توجه به تاثیر روح بر جسم این عذاب روحی هم بر فعالیت‌های روزمره اثر گذاشته و هم دچار بعضی بیماریها شده‌ام که که دکتراها تشخیص نمی‌دهند. الان که این مطالب را می‌نویسم ساعت ۵ صبح است با اینکه بیدارم نمی‌توانم نماز شب بخوانم چون فکر می‌کنم مورد لعنت خدا قرار گرفته‌ام و این کارها دیگر آب رفته را به جو باز نمی‌گرداند و فایده‌ای ندارد. شما بفرمایید چه کنم؟ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ غافر: ۵۲ همان روزی که عذرخواهی ستمکاران سودشان ندهد و برای آنان لعنت خدا و سرای سخت و بدی است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به خودتان سخت‌گیری نکنید. همین‌که انسان اراده کرده باشد گناهان گذشته را ادامه ندهد، بدون هر توبه‌ای انسان جدیدی است و خداوند نظرش به این انسان جدید است که دیگر، انسان قبلی نیست. موفق باشید